

Silova slova: slavnostní otevření sálu v Jižní Americe

La Reja, Argentina, 7. května 2005

Milé přítelkyně a milí přátelé,

děkujeme za podporu tisícům lidí z Jižní Ameriky. Jejich jména jsou vyryta na těchto ocelových deskách na pamětní stéle.

Děkujeme dělníkům, projektantům, architektům a stavitelům za jejich práci.

Děkujeme těm, kteří se dnes připojili k této oslavě.

Děkujeme, že můžeme slavnostně otevřít toto místo, které je teď k dispozici pro osobní zamyšlení, studium a diskuze.

Neměli bychom zapomínat ani na další místa setkání, která vznikají a jejichž počet se na všech pěti kontinentech zvyšuje. Na těchto mnoha místech, v nesčetných sálech a místech setkání lidé poslouchají a sledují to, co tady dnes říkáme a děláme. A jak dobře víme, slova a představy se z těchto inspirujících prostorů šíří dál do virtuálních prostorů a odtamtud rezonují do prostoru čekání.

I když se všichni nacházíme na různých místech, mnoho z nás je na této oslavě naplněno radostí. Máme radost, protože nemusíme děkovat ani vládám, ani korporacím, ani mocným a ani masmédiím. To všechno tady i v ostatních částech světa bylo postaveno díky úsilí Humanistického hnutí a skupině lidí, kteří bez spekulací a vypočítavosti podpořili rozvoj našeho Poselství.

Je také dobré poděkovat tomuto velkému Hnutí tím, že ocitujeme jeho ideály a základní návrhy, které lze vyjádřit v následujících šesti bodech. Za prvé chápe lidskou bytost jako hlavní hodnotu a zájem, a to tak, že nic není nad člověka a žádný člověk není nadřazen jinému. Za druhé prohlašuje rovnost všech lidí a pracuje na tom, aby se přešlo z pouhé formální „rovnosti práv všech před zákonem“ ke světu rovných příležitostí pro všechny. Za třetí uznává rozmanitost kultur i jednotlivců, uznává vlastní charakteristiky každého národa a odsuzuje veškerou diskriminaci páchanou na základě ekonomických, rasových, etnických či kulturních rozdílů. Za čtvrté podporuje tendence k rozvíjení poznání bez všech předsudků, které omezují myšlení a jsou přijímány jako absolutní a neměnné pravdy. Za páté prohlašuje svobodu myšlení a víry. Za šesté zavrhuje jakoukoliv formu násilí zakořeněnou v každodenním životě ve všech oblastech světa. Nejen různé druhy fyzického násilí, ale i všechny další formy násilí, jako je násilí ekonomické, rasové, sexuální a genderové, náboženské, morální a psychické.

Pro nás, posly nového ducha, tvoří těchto šest bodů humanismu základ naší společenské doktríny a našeho závazku k činnosti ve světě.

Nepochybně je to právě při každodenním jednání s konkrétními lidmi, při setkávání se s těžkostmi našeho vlastního vědomí, kdy se ptáme na směr, který musíme dát našemu jednání a našim životům.

Ale jak si člověk může zvolit směr svého života, když nemá zdaleka pod kontrolou svou každodenní

situaci? Jak si může svobodně zvolit smysl svého života, když podléhá nutnostem, které vychází z jeho vlastního těla? Jak si může svobodně vybrat, když je svázán v systému ekonomických naléhavostí, v systému rodinných vztahů, práce a přátelství, který se někdy stává systémem nezaměstnanosti, zoufalství, osamocení, opuštění a zklamání vlastních nadějí? Jak se může svobodně rozhodnout, když má k dispozici jen zmanipulované informace, když masmédia vyzývají k oslavě anti-hodnot a jako nejvyšší vzor jsou schopna prezentovat model mocného člověka, který bez ostychu předvádí své násilí, vyhrožování, zneužívání, libovůli a nespravedlnost? Jak se může svobodně rozhodnout, když morální autority největších náboženství tváří v tvář genocidám, svatým, obranným a preventivním válkám jen mlčí nebo je ospravedlňují?

Protože je společenská atmosféra otrávená krutostí, naše osobní vztahy se stávají každý den krutějšími a i my sami k sobě jsme stále krutější.

Velké lidské obavy brání tomu, abychom dali svému životu směr a smysl, po kterém toužíme. Strach z chudoby, osamění, nemoci a smrti se hromadí a je stále silnější jak ve společnosti, tak i ve skupinách a jednotlivcích.

Ale navzdory všemu... přes to všechno... navzdory této nešťastné spoutanosti si něco jemného jako zvuk z dálky, něco lehkého jako ranní vánek, něco, co je zpočátku velmi jemné, začíná otevírat svou cestu v nitru lidské bytosti.

A proč, duše moje, tato naděje? Proč tato naděje, která si z nejtemnějších hodin mého neštěstí otevírá zářivě svou cestu?

Protože dnes slavíme a na některých oslavách si lidé vyměňují dárky, chtěl bych ti také dát dárek. Jestli si ten dárek zaslouží být přijat, to už nechám na tobě. Jedná se vlastně o nejjednodušší a nepraktičtější doporučení, které jsem schopen nabídnout. Je to skoro jako recept z kuchařky, ale věřím, že budeš schopen vidět za to, co říkají pouhá slova.

Vyber si okamžik během dne nebo noci, zhluboka se nadýchni a představ si, že přivádíš vzduch do svého srdce. Pak požádej o sílu pro sebe a pro své milované. Intenzivně požádej o to, aby ses vzdálil od všeho, co ti přináší zmatek a rozpory. Požádej o to, aby byl tvůj život v jednotě. Nevěnuj této krátké motlitbě, tomuto krátkému požádání příliš času, protože přerušit na okamžik to, co se ve tvém životě děje, stačí k tomu, aby ses spojil se svým nitrem a aby se pocity a myšlenky vyjasnily.

Oddálit rozpory je to samé jako překonat nenávisť, zášť a touhu po pomstě. Vzdálit se od rozporů znamená pěstovat touhu po usmíření s ostatními a se sebou samým. Vzdálit se od rozporů znamená odpustit a oplatit dvakrát více dobrem tomu, komu jsme jednou ublížili.

Je dobré si tento přístup vypěstovat. V průběhu času pochopíš, že to nejdůležitější je dosáhnout života ve vnitřní jednotě. Své ovoce to přinese, až to, co si myslíš, co cítíš a co děláš, půjde stejným směrem. Když je život ve vnitřní jednotě, roste, když je v rozporu, rozpadá se. To, co děláš, navíc nezůstává pouze u tebe, ale dostane se to i k ostatním. A tak když ostatním pomáháš překonat bolest a utrpení, tvůj život roste a prospíváš světu. A naopak když druhým způsobuješ utrpení, rozpadá se i tvůj život a škodíš tak světu. A komu bys měl pomáhat? Za prvé těm, kteří jsou ti nejbližší, ale tvoje jednání se nezastaví u nich.

Učení tímto „receptem“ nekončí, ale spíše začíná. Tento „recept“ ti říká, abys o něco žádal. Ale koho máš požádat? Záleží to na tom, v co věříš, může to být tvé vnitřní božstvo, vnitřní průvodce anebo inspirující a utěšující představa. Pokud však nemáš koho požádat, nemáš také koho obdarovat, a tak si můj dárek nezaslouží být přijat.

Později se můžeš zamyslet nad tím, co vysvětluje Poselství ve své Knize, Cestě a Zkušenosti. A pak se setkáš i s dalšími přáteli, kteří se společně s tebou vydají na cestu za novým životem.

V této jednoduché žádosti je také meditace nad vlastním životem. Tato žádost a meditace budou postupně získávat stále větší sílu k přeměně každodenní situace.

Když na této cestě postoupíš dál, možná jednoho dne zachytíš znamení. Je to znamení, které se někdy objevuje s chybami a někdy s jistotou. Jde o znamení, které přichází jako jemné ťuknutí. V některých momentech ale vzplane jako svatý oheň, stojí za blažeností zamilovaných, za inspirací umělců a extází mystiků. Stojí za to říct, že náboženství, stejně tak jako umělecká díla a velké životní inspirace, pochází odtamtud. Pochází z různých překladů tohoto znamení. A není důvod myslet si, že tyto překlady věrně odrážejí svět, který překládají. Toto znamení ve tvém vědomí je překladem do představ toho, co představy vlastně nemá. Je to spojení s Hlubokým v lidské mysli, s tou neprozkoumatelnou hloubkou, kde je prostor nekonečný a čas věčný.

V jistých historických momentech se zvedá volání, srdceryvná žádost přicházející od jednotlivců a národů. A tehdy z Hlubokého přichází znamení. Kéž je v této dnešní době toto znamení vyloženo s dobrotou, kéž je vyloženo tak, aby pomohlo překonat bolest a utrpení. Za tímto znamením totiž vane vítr velké změny.

Když jsme před mnoha lety oznamovali pád jednoho systému, mnozí se vysmívali něčemu, co se jim zdálo nemožné. Polovina světa, polovina systému, který byl považován za nedělitelný, se zhroutila.

Ale rozpad toho světa se obešel bez násilí a ukázal to dobré, co bylo v lidech. Před tím, než ten svět zmizel, byl navíc velmi nakloněn odzbrojení a začalo se skutečně pracovat pro mír. A nepřišla ani žádná apokalypsa. V polovině světa se systém zhroutil. Ale navzdory ekonomické nouzi a reorganizaci společenských struktur, kterou tyto národy zažily, se tu nestaly žádné tragédie, žádná pronásledování a žádná genocida. A jak proběhne pád té druhé půlky světa? Kéž je toto znamení vyloženo s dobrotou, kéž je vyloženo tak, aby pomohlo překonat bolest a utrpení.

Jakožto lidské bytosti nejsme odříznuti od osudu světa. Vedme své životy směrem k vnitřní jednotě, vedme je směrem k překonání rozporů a vedme je k překonání bolesti a utrpení v nás samých, v našich blízkých a všude tam, kde může působit naše jednání.

Ať náš život roste a překoná rozpory a utrpení. Ať jde náš život vpřed a pomůže pokročit i ostatním.

V tento den oslavy bych rád srdečně pozdravil všechny, kteří jsou tady, a také ty, kteří, přestože jsou velice vzdáleni v prostoru, jsou s námi spojeni.